

RELIGIONS I MITJANS DE COMUNICACIÓ

9 de juliol 2004

Situació general local

Dins d'Espanya, Catalunya molt més secularitzat que la resta. L'indiferentisme s'extén molt. Premsa catòlica i també la d'altres confessions viu un cert declivi.

Sorgeixen publicacions com Dialogal, programes com Samarkanda o El món de les fes.

Religió com a secció separada: garanteix una presència i que no s'ignori del tot, però esdevé una maria tan externament com interna. Té poc futur.

Els mitjans, han de promoure el diàleg interreligiós?

Potser simplement han d'informar. Tema rigor (vocabulari de termes religiosos). Tema cultura religiosa (Dialogal). Informar bé ja és promoure el diàleg interreligiós.

És difícil distingir radicalment entre informar i opinar. Tothom té una línia editorial, i això es reflecteix no només en els articles d'opinió sinó també a l'hora d'editar una entrevista, de narrar un fet, d'escollir les fonts... El fet de ser poca la informació, que les notícies no siguin tractades per tothom, fa que hi hagi menys possibilitats de comparar i que es deixin anar més les opinions de cadascú. Per tant, ja que s'opina, val més opinar en la bona direcció...

Crítiques al tractament del fet religiós.

Cert complex d'inferioritat: "Ens tracten pitjor que als altres àmbits de la cultura o la societat, només parlen de nosaltres per parlar malament." Certament, en tocar material especialment sensible és natural que la gent se senti especialment ofesa. Però cal recordar que periodísticament sempre es considera millor una mala notícia (tot i que cal seguir insistint que es poden fer més bones notícies). De totes formes, és saludable comparar-nos amb la informació política, on els pals són constants.

Tractar la religió com a notícia (fet puntual) la trivialitza? (aquí em refereixo a mitjans diaris) També es trivialitza la música o l'art.

"Quan es parla de religions sempre es generalitza i es simplifica injustament." Risc de les generalitzacions que se'ns escapen: ocultar las fortalezes (caure en l'estigmatització) però també les febleses (caure en el políticament correcte). Tant o més important que promoure el diàleg interreligiós és promoure el diàleg intrarreligiós: qüestió de la representativitat (la dona en l'islam a Dialogal). Però també: es pot connectar amb la gent sense partir dels estereotips establerts?; es poden canviar tendències sense simplificar?

Massa cas a les divisions confessionals, quan la distància entre dos cristians o dos musulmans pot ser més gran que entre un cristià i un musulmà.